

Anonymisert intervju med mor og far til "Anne" (E). Far deltar i siste del av intervjuet. Inntak på prioritert grunnkurs pga psyko-sosiale vansker. Grunnkurs yrkesfag.

M:

Det har jo nesten vært problemer siden hun var lei av skolen da hun gikk i ungdomsskolen, og så kom hun inn, og det har i grunnen gått ganske greit.

Vi hadde håpet at vi skulle fått litt mer informasjon, for det må jo følges opp litt. Men det virker som hun trives nå. Iallfall ut fra det vi vet da. Det virker som hun trives, ifølge det hun sier hjemme.

I:

Hva slags informasjon har dere fått fra skolen?

M:

Det var en omvisning i fjor høst etter at hun begynte der nede, og da var mannen min der, for jeg jobbet. Da ble de vist rundt, og så fikk vi beskjed om hvilken lærer vi eventuelt skulle snakke med. Mannen min var heldig og fikk snakke med 3 lærere. De hadde så god tid, for det er kanskje ikke så mange som er interessert i å følge opp. Og da virket de veldig positive. De regnet med at vi skulle få noe mer informasjon, og hvis det var noe spesielt, så skulle vi i alle fall få beskjed. Men vi har ikke hørt noe angående fravær o.l.

Nå står de fritt når det gjelder egenmelding også, og akkurat det er litt vanskelig, for der er det noe som elevene kan spille litt på selv. Jeg tror ikke Anne har gjort det noe særlig, men det er klart at det er fristende å ta seg fri en time eller to, når det ikke er noen kontroll. Der er et sted de må begynne å skjerpe seg litt.

Vi har ikke hørt så mye, så det er ikke så godt å fortelle noe. Det har ikke vært noen flere foreldremøter i løpet av året. Vi har jo fått noen brev innimellom, men det har ikke vært noe spesielt, med karakterer o.l.

Fra intervju med eleven:

I:

Men vi kanskje skal gå litegrann tilbake først. Hvis du tenker tilbake på 9. klasse, og da du begynte å tenke på videregående, husker du hvordan du fikk rede på dette her med fortrinnsrett og hva du fikk vite om det i 9. klasse?

E:

Det husker jeg veldig godt. Det var en gutt som kom bort til meg, en fra nabobygda. Han sa at hvis jeg skulle komme inn på noen videregående skole, så måtte jeg skjerpe meg noe innmari, eller jeg måtte prøve å komme inn på fortrinnsrett. Jeg jobbet 3 dager i uken i 9. klasse.

I:

Du går nå på ... Var det det du søkte på?

E:

Ja. Jeg kom inn på det jeg satte opp først. De fant at jeg egentlig skulle gå et år om igjen, bare på en litt annen linje, men det nekta jeg, det ville jeg ikke. Det var i forbindelse med søknaden før jul 89. Og nå kom jeg inn på det jeg ønsket meg.

I:

Hadde du noen kontakt med skolen før du begynte i fjor?

E:

Jeg var nede og prata med dem. Det var en på PP-tjenesten som spurte om jeg ville det. Vi var der på skolen på slutten av skoleåret.

I:

Hva slags inntrykk fikk du av skolen?

E:

Jeg syntes det var innmari all right. Jeg traff ingen av lærerne jeg skulle ha da.

Jeg ble spurt fra PP-tjenesten om jeg ville bli med ned å se. Så pratet vi med inspektøren. Rektor var også med.

I:

Fikk du vite hva oppslags opplegg du skulle ha, fag og timer og slikt?

E:

Ja. Jeg fikk se timeplanen. Jeg har mye mer vanskelige fag nå. Jeg har samfunnsfag, naturfag, det blir nesten som 9. klasse om igjen. Så har vi en eller to ukers praksis. Så har vi norsk.

Jeg har ikke sett timeplanen enda for neste år. Vi blir en slags prøvekaniner i år. Det blir 12 i hver klasse og så blir det to klasser. Da får en mer hjelp når det er færre i klassen. Vi har også to lærere i hver klasse.

I fjor var det litt for mange som kom inn på særskilte vilkår, og det var stor forskjell mellom hva de kunne, så forskjellen ble litt stor. Det er mange du ikke får kontakt med. De andre trekker seg tilbake og snakker nesten aldri.

I:

I og med at dere er så få i klassen, synes du at du får mer hjelp da enn du kanskje fikk på ungdomsskolen?

E:

Ja.

I:

Går det ut på at læreren har mer tid til den enkelte, synes du?

E:

Han kommer med en gang du roper, slipper å vente i timene.

M:

På ungdomsskolen, i en klasse på nesten 30 elever, så er det rimelig at hjelpen måtte bli mindre. Hvis en ikke har fått med seg alt, så mener læreren kanskje at en ikke har giddet å følge med.

Det var lite sosialt i klassen, og da ble en bråkebøtter fordi en ikke fikk den hjelpen en trengte. Jeg skylder ikke på lærerne, men på miljøet i klassen. Det er det som har ødelagt ganske mye av det. Men det var veldig skeivt der nede. Det har vært tre harde år for henne.

I:

Betyr det at du syntes det var bedre å komme på videregående skole?

E:

Ja.

I:

Hvordan synes du det var å begynne der i fjor høst?

E:

Det var all right. Jeg kom i klassen til henne jeg har gått i klasse med i alle år. Det var en som sluttet i fjor høst. Hun begynte på en annen skole.

I:

Du har altså kommet inn på det du ønsker for neste år. Hvordan ser du på neste år?

E:

Jeg synes det er veldig all right. Jeg ble veldig overrasket over at jeg kom inn. Jeg har snakket med læreren på skolen, at jeg skal få hjelp hvis jeg trenger det.

M:

Vi blir vel innkalt til skolen regner jeg med, slik at vi kan få litt innsikt i den nye linjen hun skal begynne på nå. Det hadde vært all right å få litt innsikt i hva hun skal drive med, ikke sant?

Ikke for det at vi kan hjelpe henne for mye med det, men det er klart at hvis vi får greie på hvilke lærere hun får, så kan vi iallfall ta kontakt hvis det skulle være noe. Det er det et veldig viktig poeng, å vite at det er en person som du kan ta kontakt med, og samtidig at vi kan få melding hvis det er noe ekstra.

Det blir jo litt av et sjokk hvis vi bare får beskjed om at hun må bare slutte, ikke sant? Det har jeg hørt om, og det er ikke sånn du ønsker å komme oppi. Og hvis du ikke får med deg alt når du begynner, så må du si fra selv også.

E:

Vi lærer veldig mye rart når en går der nede. Det har vært et morsomt år. Så er det sånne ting jeg vet jeg får bruk for senere, uansett hva jeg kommer til å gjøre.

M:

Jeg vil iallfall si at etter at hun begynte på skolen, så har hun forandret seg veldig. Den virker jo mye bedre da. Jeg tror det er på en helt annen måte der enn på ungdomsskolen.

(Far er kommet inn.)

I:

Som jeg sa her til å begynne med, så setter dette prosjektet søkelyset på hvordan skolene følger opp elevene, om elevene får den hjelp og støtte som de trenger, det er det ene, og det andre går på foreldrenes behov for informasjon.

F:

Det synes jeg har vært veldig dårlig dette året her. Jeg var jo der nede like etter at skolen begynte, de hadde kanskje bare gått der en måneds tid, og da ble jeg vist rundt og fikk snakke med noen av lærerne. Men vi kjente jo ikke noen av dem akkurat da, det var såpass nytt, så jeg håpet jo at vi kanskje kunne få innbydelse litt senere når vi ble litt mere kjent, for da fikk vi jo litt mer å prate om, høre hvordan det lå an o.l.

Men vi har ikke hørt et ord etter det. Det er vi blitt veldig skuffet over. En skulle jo tro at de var enda litt flinkere til å informere overfor foreldrene til de barna som har kommet inn på de vilkårene.

M:

Da du var der nede, så var alt så positivt. De var veldig fornøyd med henne, hun oppførte seg fint, og alt var så bra. Så vi har jo tenkt som så at siden vi ikke har hørt noe, så går det sikkert veldig greit.

F:

Jeg spurte Anne i dag hva hun fikk for karakterer. Og da sa hun at det var flere fag hun ikke kom til å få karakter i. Men hvorfor det da, sa jeg, fordi hun hadde vært borte så mye da? Men skolen sa jo det til meg, sa jeg, da jeg var på det møtet, at hvis de var borte noen ganger, mer enn 10 %, da skulle vi få beskjed fra skolen, men vi har jo ikke hørt noe fra skolen, så det kan jo ikke stemme det du sa her om dagen, at du ikke får karakterer p.g.a. fravær, for da skulle de jo ha gitt beskjed til oss.

Vi har kanskje vært litt dumme selv, som ikke har purra på det kanskje, men innerst inne så regner en vel med at de kjenner vel mer til eleven der nede, hvordan de fungerer på skolen, slik at vi får informasjon når det trengs. Det hadde vi jo håpet. Det har bare vært det ene foreldremøtet. Vi var på PP-tjenesten da hun gikk på ungdomsskolen. Vi har vært mye der, og vi har vært veldig fornøyd.

M:

Det som er synd er at det plutselig er bråstopp med all hjelp når de går ut av grunnskolen. Hun har vært i PP-tjenesten også i videregående skole, men vi har ikke vært inne i bildet. Vi må kanskje søke om det selv, iallfall ta kontakt hvis vi vil være med.

Vi håper iallfall på et nytt foreldremøte, og da kan vi kanskje spørre om vi kan treffes litt oftere. Nå vet vi jo liksom hvordan det ligger an.